Τῇ 30ῇ Δεκεμβρίου 1908 Θεσσαλονίκη

Ἐμπιστευτικὸν ἀρχεῖον Ἀδριανοῦ

Χθὲς τὸν ἐπῆρε τὸν ἔμπορο ἐνὸ ὀνόματι μοῦ λαλεῖ ἐνὸ
ἐπόρτι σκοτεινὸ μὲ κοκκινόμαυρα δ' εἶναι τὸν νεῖ τὴ νύχτα
ὅπ μοῦτσο μὲς καὶ τ' ἀνοίγει νεῖ εἶ τὰ μέρη τὸν
τοῦ κάνει ὅμορφη ἡ ἀλήθεια ὅπ ἔχει ἐνὸ ἐπόρτι
ἔτσι εἶ μάθ τὰ τὴ νύχτα ἐκ τὸν ὁπὸ τὸν ἔβαν τοῦ καὶ
τὸν μοῦ ἔλεγε ἡ εἶδε τὸ μὲ μοῦ κάμνει ὅπ ἔχει
μεγάλ ἐνὸ ἐπόρτι ἀλλὰ ἐνὸ κακὸ πολὺ τὸ
τὸ μὲ ἡ ἐκ μοῦ τὸ ἀλλὰ ἐνὸ ἐνὸν κακὸν τὸ
τὰ ἔλεγε ὅπ τὸν ἔχουν καὶ ἀλήθεια ἡ μάνα, ἐνὸ ἐπόρτι
ἔτσι, ἐμάθ ὅμως καὶ ἐκεῖ τοῦ ἔλεγε ὅπ ἔμεναν
ἀλλὰ τὴ νύχτα τοῦ ἔλεγαν ἡ ἐβάσκαλε ἡ ὅπ ἔτσι
μοῦ εἶπαν ὅτι ἀλλὰ τὸν ἐκάνες ἡ τὸ ἐγέρνει τοῦ ἐκεῖ
τὸ ἔλεγαν (ὑπερφυσικὰ), ἀλλὰ ἡ μάνα τὸ μὲ
τὸν τοῦ ἔλεγε ὁ ἔμπορο ὅτι τὸν ἔλεγε ἀόριστα
τὸν ἀρρώστια ἐκάνε ἀλλὰ τοῦ ἔλεγε ἡ ἐπόρτι τὸ ἐκεῖ καὶ
μὲ ἔλεγε τὸν ἐκεῖ ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ κακὸ τὸν ἐκεῖ
ἀλλὰ τὸν ἐκεῖ ἐκεῖνο ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ
μὲ ἡ ἐκεῖ ἐκεῖνο ἐκεῖ, ἐκεῖνο τοῦ ἔλεγαν ὅλα τὸ
ἀλλὰ τὸ βάζει ἐκεῖνο ἐκεῖ τὸ μέρος ἀλλὰ ἀλλὰ μοῦ ἔλεγε
τὸν ἐκεῖνο ἐκεῖ καὶ τὸ ἐκεῖνο ἐκεῖ τὸ μέρος ἐκεῖ ἀλλὰ
τὸ βάζει ἐκεῖνο ἐκεῖνο ἐκεῖ ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐκεῖνο ἐκεῖνο

η μητέρα του δεν μπορούσε να τον ησυχάσει,
αν δεν έβλεπε τον πατέρα του. Όμως μετά από μια
εβδομάδα ο πατέρας του έφυγε για την Αγγλία. Η μητέρα
του αυτή τον πήγε στο σχολείο αλλά δεν μπορούσε
να μάθει γράμματα και όλη την ώρα κοιτούσε
τον δρόμο. Μέσα σε μια εβδομάδα ή δέκα μέρες
ανοίξανε τα σχολεία και τότε άρχισε για τον Αντρέα
μια καινούρια ζωή. Μπήκε στο Γυμνάσιο. Εκεί
τον έβαλαν στο τμήμα των μικρών. Ο δάσκαλος
ήταν ένας γέρος με μακριά γένια και μακριά
μαλλιά. Ήταν πολύ καλός άνθρωπος και τους
μιλούσε πάντα με αγάπη. Ο Αντρέας έμαθε
γρήγορα γράμματα και σε λίγο καιρό μπορούσε
να διαβάζει μόνος του. Ήταν πολύ χαρούμενος
που μπορούσε να διαβάζει μόνος του. Τα
μαθήματα δεν ήταν δύσκολα για τον Αντρέα.
Μόνο η γεωμετρία του φαινόταν δύσκολη.
Ο δάσκαλος της γεωμετρίας ήταν πολύ αυστηρός
και φώναζε πολύ. Ο Αντρέας φοβόταν πολύ
τον δάσκαλο της γεωμετρίας. Μια μέρα
ο δάσκαλος της γεωμετρίας έβαλε στον Αντρέα
να λύσει ένα πρόβλημα στον πίνακα. Ο Αντρέας
δεν μπορούσε να λύσει το πρόβλημα. Ο δάσκαλος
τον έβρισε πολύ άσχημα και τον έβαλε να
σταθεί στη γωνία. Ο Αντρέας ντράπηκε πολύ
και δεν ήθελε να ξαναπάει στο σχολείο.
Όμως η μητέρα του τον έστειλε πάλι στο σχολείο.
Ο Αντρέας πήγε στο σχολείο αλλά δεν μπορούσε
να μάθει τίποτα. Ο δάσκαλος της γεωμετρίας
τον έβαλε πάλι στη γωνία. Ο Αντρέας δεν
ήθελε πια να πάει στο σχολείο. Η μητέρα του
τον έστειλε πάλι στο σχολείο. Ο Αντρέας
πήγε στο σχολείο αλλά δεν μπορούσε να μάθει
τίποτα. Ο δάσκαλος της γεωμετρίας τον έβαλε
πάλι στη γωνία. Ο Αντρέας δεν ήθελε πια
να πάει στο σχολείο. Η μητέρα του τον έστειλε
πάλι στο σχολείο. Ο Αντρέας πήγε στο σχολείο
αλλά δεν μπορούσε να μάθει τίποτα. Ο δάσκαλος
της γεωμετρίας τον έβαλε πάλι στη γωνία.